

Gunita Boka

Tēlojums

Veltīts violetajam mežrozīšu krūmam, kurš ziedēja pie loga "Strazdiņu" mājās Kalnišķos, kur pavadīju daudz savas bērnības vasaras.

Akmens

Tu biji tik liels, tik pelēks, tik silts un drošs. Tu biji lielais laukakmens, uz kura sēdēt un sapņot, violeto mežrozīšu smaržas ieskautai. Ziedīņiem sīkiem un retiem. Piejūras skopās smilts barotām priedītēm, kas kā kroplīga, smieklīga aleja sastājās gar malām takai, kas veda uz mežu. Mellenītēs.

Man vienmēr ir patīcis ogot. Ar kanniņu, piesietu pie jostas, un arī bez. Arī saujā. Un tad iemest tieši atvērtajā, kārajā, sarkanu lūpu ieskautajā mutē riekšu saules pielijušo ogu. Vai savērt uz smildziņas. Un pa vienai kā dārgu jūras pērli vērt nost.

Iztrūkās vien melnais zalktis, sajutis manu soļu čaboņu. Manis sacelto kņadu rāma un tumšzaļa meža vidū. Taču, sakustinājies mazās, zeltainās austiņas kā radītāja kroni, palika turpat. Turpat takas vidū, tīksminoties par silto sauli un muļķa skuķi.

Tos rēnos vasaras vakarus es atceros, kad, ceļgalus krūtīm pievilkusi, skaitīju baltās lidmašīnu atstātās astes. Tās mainījās, krustojās, izbalēja un ievilkās no jauna.

Tajos brīžos prātoju par tiem stiprajiem un, saprotama lieta, smukajiem vīriem, kas tur, augstu debesīs sēdēja šiem rēcošajiem zvēriem krāgā un lika tiem kustēties pēc sava, reizēm arī pēc Dieva prāta. Kopš tiem vakariem es ticu brīnumiem. Jo es zinu, es atceros. Vēl tagad to svētdienas rītu, kad pie sīkās rūts tas piekļāvēja. Vēl tagad to dzirdu. Un bezmiega naktīs auklēju.

Atgriezusies es tevi meklēju. Es meklēju to vietu un neticēju, ka tā varētu kļūt tāla un sveša. Ka es tevi vairs nepazītu, mans drošais patvērums, mans lielais, pelēkais akmen. Un tomēr. Ceļš mani maldināja. Kuplās, lielās, augstās priedes – taču nekādi nevarēja būt tās pašas. Un tomēr bija.

Es tevi atpazinu pēc violeto mežrozīšu smaržas un sīkajiem, kroplajiem ziedīņiem kātu galos. Mans mazais, pelēkais un siltais akmen, uz kura nu tagad tikai man vienai pietika vietas. Un arī baltās svītras debesīs nemanīja. Nevienas.